

KAJ ÁDÁM
Otthonvágy

*Nem tudom hova tenni ezt az idegenséget,
Hogy az otthon nem ugyanaz, mint a haza,
Hogy otthon csak ismerős vagyok,
Hogy haza csak vendégként mehetek.*

*Zavar, idegesít és bosszant,
Hogy a templom nem a templomom,
Hogy az iskola nem az iskolám,
Hogy amíg anyám az anya,
És nővérem a testvér,
Nem istenem az úr,
És a szerető nem a szerelmesem.
Nem tudom hova tenni ezt az idegenséget.*

Gyarmatosító és tenger

*I.
A hajó lehorgonyzott.
Néhány öregisten arcú
mormotával
csónakba szálltunk,
és a király nevében
egy egész civilizációt vettünk
birtokunkba.*

*2.
Ár-apályom Hozzád igazítom.
Neked kerítem be az északi szigetet.
Neked fullasztom meg a halászt.
Neked nyelem el a csónakot.
Neked háborgok, neked csendesedem:
Végtelen is csak Veled vagyok.*

Angyali üdvözlét

*I.
Görcs a Miatyánkban,
Alázat a padban,
Bolondság, hogy másnak
Is szerelmet adtam.*

*II.
Egyszer csak belém lopóztál.
Úgy, hogy magad se tudhatsz róla.
Cinkosom lettél: csodállak,
Magunk előtt is titkolózva.*